

92.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 23 lutego 1935 r.

o obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy niektórych rodzajów narzędzi mierniczych przed przeznaczeniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku.

Na podstawie art. 18 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), którego jednolity tekst ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia z dnia 28 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661), zarządzam co następuje:

§ 1. Obowiązku legalizowania przed przeznaczeniem do sprzedaży lub oddaniem do użytku podlegają nowe (nowowyrabiane) narzędzia miernicze wyrobu krajowego następujących rodzajów:

- 1) przymiary bławatne,
- 2) suwaki miernicze zwyczajne (do mierzenia średnic okrągłego materiału leśnego),
- 3) przyrządy do mierzenia długości drutu i materiałów bławatnych,
- 4) przyrządy do pomiaru powierzchni skór,
- 5) pojemniki zwyczajne,
- 6) pojemniki dokładniejsze,
- 7) menzury zwyczajne (cylindry miernicze),
- 8) przyrządy do mierzenia objętości płynów,
- 9) przyrządy miernicze do mleka ze skalą pływakową,
- 10) posiadające oznaczenia miary (wzorcowane) bańki (konwie) do mleka,
- 11) odważniki użytkowe zwyczajne,
- 12) odważniki użytkowe dokładniejsze,
- 13) wagi dźwigniowe z wyjątkiem a) wag, dostosowanych do celów, wymagających dokładności wyższej od przepisanej dla wag handlowych dokładniejszych, b) wag uchylnych do listów i chemikalij o udźwigu do 50 dkg włącznie i c) wag automatycznych (przepływomierzy, np. typu „Chronos“, „Libra“ i t. p.),
- 14) wagi sprężynowe osobowe, zaopatrzone w automat do pobierania opłat,
- 15) gazomierze,
- 16) gęstościomierze zbożowe (przyrządy do mierzenia masy właściwej czyli gęstości zboża w stanie zsypanym),
- 17) taryfowe amperomierze maksymalne,
- 18) liczniki energii elektrycznej,
- 19) ograniczniki mocy elektrycznej.

§ 2. Narzędzia miernicze, wymienione w § 1, tych rodzajów, których legalizacja w myśl właściwych przepisów odbywa się nie na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do sprzedaży, przyczem do uzyskania legalizacji obowiązany jest wytwórca. Wypuszczenie takich narzędzi mierniczych z wytwórni przed zalegalizowaniem może nastąpić tylko za zezwoleniem władz legalizacyjnych. Sprzedawcom wyżej wskazanych narzędzi mierniczych wolno je prze-

chowywać na sprzedaż i sprzedawać tylko z nienaruszoną cechą legalizacyjną, choćby z taką, której ważność wygasła.

Jeżeli nabywcą liczników energii elektrycznej, wyrabianych w kraju, jest elektrownia, uprawniona do legalizacji liczników energii elektrycznej lub posiadająca prywatny punkt legalizacyjny do legalizowania tych liczników, wówczas liczniki te mogą być przez wytwórcę dostawione elektrowni niezalegalizowane. To samo dotyczy również ograniczników mocy elektrycznej i taryfowych amperomierzy maksymalnych, jeżeli ich nabywcą jest elektrownia, posiadająca prywatny punkt legalizacyjny do legalizowania tych przyrządów.

§ 3. Narzędzia miernicze, wymienione w § 1, tych rodzajów, których legalizacja w myśl właściwych przepisów odbywa się na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, wolno przechowywać na sprzedaż nielegalizowane, lecz tylko legalne w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661). Narzędzia te powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do użytku, przyczem do uzyskania legalizacji tych narzędzi obowiązany jest dostawca. Legalizacja wag fundamentowanych może być uzyskana zarówno przez dostawcę, jak i przez nabywcę wagi. W przypadku, gdy dostawca nie przyjmuje na siebie obowiązku uzyskania legalizacji wagi fundamentowanej, powinien bezzwłocznie zawiadomić o tem właściwy okręgowy urząd miar, podając miejsce ustawienia wagi i dokładny adres nabywcy, a w razie zbrakowania wagi przy legalizacji pierwotnej obowiązany jest doprowadzić ją do stanu godnego legalizowania.

§ 4. Obowiązku legalizowania po naprawie a przed oddaniem do użytku podlegają narzędzia miernicze rodzajów, wymienionych w § 1, oraz przepływomierze (wodomierze) wodociągowe. Do uzyskania legalizacji obowiązana jest osoba lub zakład, który dokonał naprawy.

Od obowiązku, ustalonego w ustępie 1 paragrafu niniejszego, władze legalizacyjne mogą zwalniać poszczególne naprawione narzędzia miernicze, jeżeli uznają, że piśmienne oświadczenie właściciela narzędzia, iż nie jest ono stosowane lub przechowywane w warunkach i okolicznościach, przewidzianych w art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661), odpowiada rzeczywistości.

§ 5. Obowiązku legalizowania przed oddaniem do sprzedaży bądź do użytku podlegają również narzędzia miernicze rodzajów, wymienionych w § 1, sprowadzone z zagranicy przez sprzedawców i pośredników w sprzedaży tych narzędzi.

§ 6. Narzędzia miernicze, o których mowa w § 5, tych rodzajów, których legalizacja w myśl właściwych przepisów odbywa się nie na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zgłoszone przez importera do legalizacji w ciągu 14 dni od dnia otrzymania ich z zagranicy i mogą być oddane do sprzedaży dopiero po ich zalegalizowaniu. Prze-

chowywać na sprzedaż i sprzedawać takie narzędzia miernicze wolno tylko z nienaruszoną cechą legalizacyjną, choćby z taką, której ważność wygasa.

Jeżeli importerem narzędzi mierniczych jest przedstawiciel w Polsce tej fabryki zagranicznej, która te narzędzia wyrabia, wówczas zamiast wyżej wymienionego 14-dniowego terminu służy mu termin sześciotygodniowy; jeżeli jednak dana fabryka zagraniczna posiada w Polsce więcej niż jednego przedstawiciela, to prawo korzystania z ulgowego terminu służy tylko jednemu z nich.

§ 7. Narzędzia miernicze, o których mowa w § 5, tych rodzajów, których legalizacja w myśl właściwych przepisów odbywa się na miejscu ich ustawienia lub stałego używania, powinny być zalegalizowane przed oddaniem ich do użytku, przyczem do uzyskania ich legalizacji obowiązany jest dostawca (importer). Przechowywać na sprzedaż takie narzędzia miernicze wolno tylko legalnie w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661).

§ 8. Przepływomierze (wodomierze) wodociągowe wolno przechowywać na sprzedaż i sprzedawać bez ich legalizacji, lecz tylko legalnie w rozumieniu art. 11 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661).

§ 9. Termometry, wyrabiane w kraju oraz sprowadzane z zagranicy, wolno przechowywać na sprzedaż, sprzedawać i oddawać do użytku po naprawie nielegalizowane, lecz tylko takie, które wzorcowane są w legalnej jednostce temperatury (art. 7 dekretu o miarach Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 72, poz. 661), t. j. posiadają tylko skalę stustopniową (Celsjusza).

§ 10. Od obowiązku, ustalonego w §§ 1, 5 i 8 rozporządzenia niniejszego, mogą być zwolnione narzędzia miernicze rodzajów, wymienionych w § 1, których wygląd zewnętrzny wyróżnia się dostatecznie od narzędzi mierniczych, powszechnie stosowa-

nych w obrocie publicznym, lub takie narzędzia miernicze, nie odpowiadające ściśle przepisom o warunkach legalizowania, których przeznaczenie umożliwia zwolnienie tych narzędzi od ich legalizowania. Zwolnienia takie mogą być uzależnione od wypełnienia pewnych warunków.

§ 11. Narzędzia miernicze rodzajów, wymienionych w § 1, mogą być wywożone zagranicę nielegalizowane. Na wypuszczenie z wytwórni nielegalizowanych narzędzi mierniczych wytwórca obowiązany jest uzyskać zezwolenie właściwego Naczelnika Okręgu Legalizacji Narzędzi Mierniczych. Wydanie takiego zezwolenia uzależnione jest od udowodnienia przez wytwórcę, iż narzędzia miernicze istotnie przeznaczone są na wywóz zagranicę. Po wysłaniu nielegalizowanych narzędzi mierniczych zagranicę wytwórca obowiązany jest w ciągu 14 dni przedstawić władzy, która wymienione wyżej zezwolenie wydała, dokumenty, stwierdzające dokonanie wywozu.

§ 12. Termometry, nie odpowiadające postanowieniom § 9 rozporządzenia niniejszego a opłombowane przez urząd miar przed dniem 1 stycznia 1933 r., mogą być przez sprzedawców przechowywane na sprzedaż i sprzedawane do dnia 30 czerwca 1935 r.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy narzędzi mierniczych niektórych rodzajów przed przeznaczeniem ich do sprzedaży lub oddaniem do użytku (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 628) ze zmianami, wprowadzonymi rozporządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 283), z dnia 20 września 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 528) i z dnia 13 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 768).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie), Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy zgóry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.